

Det bygges ikke anlegg det ikke er behov for

Alle anlegg som bygges har vært gjenstand for grundige behovsvurderinger og økonomiske analyser. I den grad det bygges anlegg det ikke er behov for er dette trolig mindre anlegg hvor staten dekker 70 prosent av kostnadene.

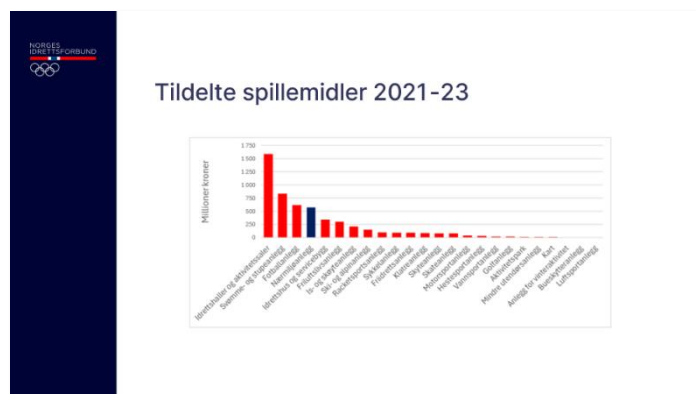
**IDRETTE
MENER**

**Om regjeringens
forslag til ny
nasjonal anleggsplan
notat 7 av 13**

Status

- Alle idrettsanlegg må være omtalt i kommunenes anleggsplan for at søker skal kunne tildeles spillemidler. Utarbeidelse av anleggsplanen skal skje etter Plan og bygningslovens bestemmelser. Dette sikrer god medvirkning fra alle relevante parter. Planen sendes ut på offentlig høring og den skal vedtas i kommunestyret. Planen inneholder som regel en liste over anlegg som skal prioriteres på kort sikt og en mer langsiktig liste over prioriterte anlegg. Idrettsrådene er en viktig samarbeidspart for kommunen under utarbeidelsen av planen. Det er viktig og vanlig at idrettsrådene gjennomfører gode prosesser og involverer idrettslagene før idrettsrådene sender inn sine innspill.
- Dette er en god nok prosess til å få etablert en oversikt over idrettens anleggsbehov og for å kunne prioritere mellom disse.
- Hverken kommunene eller idrettslagene har råd til å bygge anlegg det ikke er behov for.
- I det nye forslaget er det ingen krav til behovsvurdering innenfor nærmiljøordningen utover eiers egen vurdering.
- For idrettsanleggene er det foreslått at kommunene må omtale og prioritere anleggene og fylkeskommunene må utarbeide en behovsbasert prioriteringsliste som skal bygge på tre definerte kriterier og som skal legges til grunn for tildeling.
- Det er positivt at departementet stiller krav til fylkeskommunene, og det burde være en prioritert oppgave for fylkeskommune å bidra til planlegging av hvilke større anlegg idretten har behov for i fylket.
- Fylkene bør ikke kunne diskvalifisere et anlegg som er inkludert i en kommunalplan.

- Det er kun to anleggskategorier som mottar et vesentlig høyere samlet tilskudd enn nærmiljøanleggene. 20 anleggskategorier tildeles til dels vesentlig mindre. De ti kategoriene som mottar minst, mottar til sammen 25 prosent av det som tildeles nærmiljøanleggene.
- Det er et tankekor at disse anleggstypene som mottar en brøkdel av hva som tildeles nærmiljøanleggene skal gjennom en omfattende fylkeskommunal prioritering hvor de risikerer å bli nulltet, mens regjeringen åpenbart ikke synes det er behov for noen form for kommunal eller fylkeskommunal vurdering av nærmiljøanleggene.
- De to eneste anleggskategoriene som mottar vesentlig større beløp en nærmiljøanleggene er idrettshaller og svømmeanlegg.

- Nye idrettshaller og svømmeanlegg er store kostnadskrevenende anlegg hvor anleggseier selv etter tildeling av spillemidler og refusjon av merverdiavgift sitter igjen med kostnader fra 40-50 millioner kroner og opp til flere hundre millioner kroner. Hverken kommuner eller idrettslag foretar så store investeringer uten at det ligger en grundig prosess til grunn hvor både behov og økonomi er vurdert nøye flere ganger.

Konklusjon:

- Hverken kommuner eller idrettslag kan ta seg råd til å bygge anlegg de ikke har behov for.
- Plan- og bygningsloven setter krav til kommunenes behovsvurdering og prosess.
- Fylkeskommunene bør ikke ha anledning til å diskvalifisere anlegg som allerede er behovsvurdert og prioritert i en kommune.
- Fylkeskommunene bør i større grad bidra til planlegging av hvilke større anlegg fylket trenger, og jobbe for realisering av disse.
- Det er ikke hensiktsmessig at reglene for behovsvurdering er veldig forskjellig mellom idrettsanlegg og nærmiljøanlegg, gitt at nærmiljøanleggene mottar mer spillemidler enn de fleste anleggstyper i Norge.